

тически обстоятелства и противу Цариградскыѣ патриаршескы интригы предъ простодушныѣ и добрыѣ Султаны заради да простратъ пакъ тыя Юстиніановы права надъ Епархіинѣ, които бѣха подчинены на уничиженното Търновско Патриаршество, обаче они повыше отъ двѣ столѣтія ся бориха за тая независимость и самостоятельность съ Цариградскыѣ Патриарси, които начинаха веке да купуватъ у Султаны каквото Цариградскій Патриаршескій престолъ, така и Архіепископствата, що имаха независимость 90). И така угнѣтаемыѣ Българскы Охридскы Архіепископы при всички, говориме, борба съ Цариградскійѣ Патриархъ удържаха своѣѣ независимость и самостоятельность до повече отъ половина на 18-е столѣтіе. Въ това ны удостовѣрява и слѣдующее дѣйствіе Охридскаго Българскаго Архіепископа, което не е свойственно на единъ подвластенъ Архіепископъ. Така напримѣръ, въ шестнадесято столѣтіе во време патриаршества Іеремія ся е явилъ въ Цариградъ Охридскій Архіепископъ Прохоръ съ царскы документы предъ Султановото правителство за да докаже, че градъ Верея не принадлежала на Солунска митрополія, а на Охридска Архіепископія, но онъ срѣщна силнаго противника у цариградскаго патриарха, който ся задължи да плаща за градъ Верея на всяка година по сто жытицы. Споредъ това и Прохоръ ся врати въ столицата си безъ успѣхъ, обаче и Патриаршеството Цариградско остана да внася тыя пары на правителството ежегодно съ четириѣ тысящи жытицы, които оно внасаме за Патриаршескійѣ престолъ 91). Въистина изъ тая Прохорова поступка не ся види толку ясно Архіепископската му независимость и самостоятельность, но требъ да земеме въ вниманіе това, каквото замѣтихме и по горѣ, що никой отъ подчиненыѣ патриарху епископъ не е

---

90) Chronic. Philipp. Cyprii pag. 304, 382, 404.

91) Ibidem. pag. 397, 398.